

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Kaikkonen, Anna

Title: Elämän kestävää innostusta ja avaintaitoja

Year: 2018

Version:

Please cite the original version:

Kaikkonen, A. (2018, 26.4.2018). Elämän kestävää innostusta ja avaintaitoja. Tiedeblogi. <https://www.jyu.fi/fi/blogit/tiedeblogi/anna-kaikkonen-elaman-kestavaa-innostusta-ja-avaintaitoja>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Anna Kaikkonen: Elämän kestävää innostusta ja avaintaitoja

Avoimen yliopiston opiskelijat ovat innokkaita elinikäisiä oppijoita. Opiskelijoilta kootun palautteen mukaan avoimen opinnoissa eniten kehittyi juuri innokkuus elinikäiseen oppimiseen. Intoa on, entä osaamista?

Avoimessa yliopistossa kerätään vuosittain palautetta opintokokonaisuuden valmiiksi saaneilta opiskelijoilta. Kyselyssä pyydetään mm. arvioimaan erilaisten seikkojen kehittymistä opintojen aikana. Ehkä hieman odottamattomastikin eniten kasvoi vastaajien innokkuus elinikäiseen oppimiseen. Rinnalla kulkevat vahvasti oman alan teoreettisen osaamisen lisääntyminen sekä yleisemmin uusien tietojen ja taitojen omaksuminen.

Sama näkyy palautteessa toisinkin: yli 90 prosenttia vastaajista arvioi edellä mainittujen tietojen ja taitojen kehittyneen hyvin, kiitettävästi tai erinomaisesti. Tältä pohjalta on hyvä ponnistaa tutkinto-opiskelijaksi, jos avoimen yliopiston väylää tulevaisuudessa laajennetaan.

Tutkintoa ajatellen substanssin hallinta onkin tärkeää, mutta entä tulevaisuuden työelämä, jonka murroksesta paljon puhutaan? On arvioitu, että monet nykyiset rutiiniluonteiset työtehtävät tullaan automatisoimaan ja toisaalta syntyy paljon sellaisia tehtäviä, joita emme osaa kuvitellakaan. Tämä luo haasteita koulutukselle, jonka pitäisi pystyä tarjoamaan sellaista osaamista, josta emme vielä oikeastaan tiedä, mitä se on.

Mitä ilmeisimmin tulisi kyetä ajattelemaan uudella tavalla, toisin. Sitä vain emme tiedä, ajattelemmeko sopivalla tavalla toisin. Myös tästä syystä elinikäinen oppiminen on välttämätöntä: olosuhteiden muuttuessa omaa osaamista on hyvä kerryttää jatkuvasti. On siis hienoa, että opiskelijoilla riittää intoa.

Opiskelijapalautteen mukaan vähiten karttuivat taidot tiedonhankinnassa, tieto- ja viestintätekniikassa, itsearvioinnissa ja argumentoinnissa. Vähintään hyvän arvion viestintä- ja vuorovaikutustaitojen sekä tieto- ja viestintätekniikan taitojen kehittymisestä antoi alle 70 prosenttia vastaajista. Ero innokkuuteen ja sisältöosaamiseen on suuri. EU:n tiedonannossa [elinikäisen oppimisen avaintaidoiksi](#) määritellään mm. digitaaliset, sosiaaliset ja oppimisen taidot. Myös [valtioneuvoston tulevaisuusselonteossa](#) ennakoidaan, että mm. verkostoitumista sekä innovatiivista yhteistyötä vaativien tehtävien määrä kasvaa. Kuinka siis saada innostus yltämään avaintaitojen harjoitteluun?

Avoimessa yliopistossa on johdonmukaisesti kehitetty teknologiavälitteistä opetusta. Olisiko avaintaitojenkin oppimiseen apua tekoälystä? Olemme saaneet lukea [robottiopettajista](#), jotka pian seuraavat oppijaa koko oppimisprosessin ajan. Vaikka tekoälyä kaavailtaisiin oppimisen tueksi, ainakin viestintä- ja vuorovaikutustaitojen oppimiseen tarvitaan ihmistä. Vai voidaanko kommunikaatio tunteineen typistää mekaanisiksi toiminnoiksi? Itse en haluaisi robotiksi ryhtyä.

Anna Kaikkonen, FM, avoin yliopisto, yliopistonopettaja, pedagoginen johtaja, 25.4.2018